

тукъ да се помиряваме, нѣмаме
защо и насъ да вдигаме!

Голубъ - синъ

Ехъ, вий княже,
своѣ нашиятъ глави се помиряватъ!

Кн. Иванъ Петровичъ - кѣвно

Мили татко, папе! Гледай си играта,
за твѣ работи по-стари има —
тѣхъ остави да мислятъ и говорятъ
Какъ сѣбѣ вий да му не втрѣватъ,
когато — цѣлате му? — той цѣлуна,
цѣлуна крѣвотъ!

Годуновъ - михо на Клемкинъ

Учената ми.
узнай и запиши!

/ Гредъ това враге представителитъ
се овѣтватъ намердуси и извед-
накъ варки се притѣжаватъ до фе-
доръ ! /

Представителитъ

Царю, не давай
да паднатъ нашиятъ глави! Не ки
оставай! Милостъ! Запази ки! Милостъ!
Изубени аме кие, господарво!

Фредоръ

Какво? Какво говорите? Отде
ви иде на ума? Да ви запазя,
но откъ кого?

Голубъ - баща

Царю, откъ твоя шурей —
откъ Годунова, господарво мой!